

Oproep aan de Slavische volken

Door *Michael Bakoenin*

- Verschenen: 1848
- Bron: De Engelstalige MIA-versie
- Vertaling: Rick Denkers

Oproep aan de Slavische volken

Broeders! Dit is het beslissende moment. Het is aan jullie om een keuze te maken, of kiezen voor de oude wereld die in puin ligt, en deze nog een tijd staande houden of kiezen voor de nieuwe wereld wiens straling u heeft bereikt en die toebehoort aan de generaties en de eeuwen die nog komen zullen. Het is aan jullie om te kiezen, of de toekomst die in jullie handen ligt of als dat is wat jullie willen, dat jullie weer terug zullen zinken in de incompetentie, terug in de nacht waar alle hoop verloren is, terug in het inferno van de slavernij. Aan de keuze die jullie maken hangt het lot van andere mensen vast die verlangen naar emancipatie. Jullie beslissing zal hen inspireren om voorwaarts te gaan en hun doelen te bereiken met versnelde stappen, zonder terugval, of dit doel — welke nooit zal verdwijnen — zal opnieuw zich moeten terug trekken in de schaduwen van de toekomst.

Met ingehouden adem worden de ogen van allen op u gevestigd. Wat jullie beslissen bepaalt de realisatie van de hoop en het lot van de wereld — het zal snel moeten komen of anders zal het wegglijden, de onzekere toekomst in. Het is of jullie winst of jullie verlies, de zegeningen of de vervloekingen van het volk; maak uw keuze!

De wereld is verdeeld in twee kampen; aan de ene kant de revolutie, aan de andere kant de contrarevolutie. En de heldere alternatieven liggen voor u. Een ieder van ons moet zijn kamp kiezen; zowel u als wij. Er is geen middenweg. Degene die zeggen dat er een middenweg is, misleiden zichzelf of zijn misleid.

Zij bedriegen zichzelf als zij hun geloof in deze leugen plaatsen. Zij zeggen dat wij met zekerheid ons doel kunnen bereiken als wij kleine concessies aan elk van de felste tegenstanders in de strijd verlenen, om hen te kalmeren en zodat een explosie van het conflict te voorkomen is. Een explosie die zowel onvermijdelijk als noodzakelijk is.

Zij zijn bedriegers als zij tot doel hebben om u te overreden dat, overeenkomstig de tactiek van diplomatie, u voor een tijd zal neutraal moeten blijven, en dan voor de sterkere kant zou kiezen, zodat zij zichzelf verzekeren van uw voordeel met de hulp van die u geholpen hebben.

Broeders, schenk uw vertrouwen niet aan de kunst van diplomatie. Het is juist dat die de ruïnes van Polen hebben bewerkstelligd, hetzelfde lot staat u te wachten.

Wat vertelt diplomatieke gepeupelte u?

Dat u van de diplomatie gebruik kunt maken om uw vijanden te overwinnen. Maar ziet u dan niet dat in plaats van gebruik te maken van deze middelen, u zelf maar een hulpmiddel bent in de handen van

de diplomaten, een hulpmiddel dat zij hebben gebruikt om hun eigen vijanden te verpletteren? Zodra zij zich van hen verlost hebben zullen zij zich op u storten, nu u zwak en alleen bent, en uw eigen hoofden onder het juk geduwd heeft. Ziet u niet wat dit is, de beschamende tactiek van listigheid dat door de contrarevolutie wordt gebruikt?

Kent u niet de oude stelregel van alle onderdrukkers: Verdeel en heers?

Wat kan u in elk geval van diplomatie verwachten?

Kan het zijn oorsprong ontkennen welke is niets anders is dan het despotisme? Kan het andere belangen hebben om voor te vechten hebben, anders dan zijn oorsprong?

Kan het voor de verwezenlijking van een nieuwe wereld werken welke zijn veroordeling en zijn dood zullen zijn? Nooit. Kijk het ronduit in het gezicht; het prototype van het kwaad, van dubbelhartigheid, van verraad, u zal met de diepgaandste afschuw worden gegrepen. U zult het verwerpen, want de waarheid kan nooit geboren worden uit een leugen. Een waarachtig groot iets kan nooit verwezenlijkt worden door eunuchen, de vrijheid kan slechts door de vrijheid worden gewonnen.

U hebt goede reden om de oude Duitse politiek te vervloeken,[1] welke uw rechtmatige haat verdiende, omdat ze niets anders gedaan hebben dan u te ruineren. Het hield u eeuwenlang geketend, zelfs vóór Frankfurt,[2] antwoordde ze met ironie op uw gerechtvaardigde hoop en uw beroep ... en verheugd waren zij in Wenen, bij de ontbinding van het Congres van Praag.[3]

Maar laat u niet bedriegen en luister zorgvuldig!

Deze oude politiek die wij veroordelen, welke wij vervloeken net zoals u, waartegen wij de vreselijke belofte van wraak hebben gedaan, deze politiek zal nooit onderdeel van de toekomst van het Duitse volk uitmaken. Het is niet de Duitse revolutie, het is geen onderdeel van Duitse democratie. Het is slechts de politiek van oude staatskanseliers, van de rechten van monarchen, van aristocraten en bevoorrechte personen van alle soorten. Het is de politiek van de generaals en het wordt door hen geleid alsof zij oorlogsmachines waren.

Het is die politiek wiens ondergang wij voorbereiden — wij zijn allemaal door de geest van de jeugd en van de toekomst aangeraakt, wij grijpen vreugdevol de handen van de democraten in elk land, zodat wij samen verenigd, de strijd voor het gemeenschappelijke doel aangaan; de toekomst van alle volkeren.

Alle reactionairen werken verenigd voor een kwade zaak; zouden wij dat niet eveneens voor onze goede zaak moeten doen? Wanneer de reactionairen in heel Europa samenzweren, met behulp van een langzaam en zorgvuldig voorbereide organisatie dat zich uitstrekt over het gehele continent, dan moet de revolutie een macht creëren om dat te bestrijden.

Het is een heilige plicht voor ons allemaal, militairen van de revolutie, democraten van alle landen, om onze krachten te bundelen, om tot een overeenkomst te komen en ons te organiseren.

Bij het eerste tekenen van de revolutie, zoals u het zich nog zal herinneren, was er een lange uitbarsting van haat tegen de oude politiek van de onderdrukkers en een lange schreeuw van sympathie en van liefde voor alle onderdrukte nationaliteiten.

De volkeren die zo lang geketend waren door de kettingen van diplomatie werden bewust van hun beschamende toestand. Zij realiseerden dat het welzijn van naties overal in Europa niet kon worden verzekerd zolang er mensen onder het juk zitten; dat de vrijheid van de volkeren overal moest

worden veroverd.

En, voor het eerst, eisten de volkeren in één verenigde stem een vrijheid die waarlijk en volledig was, vrijheid zonder reserves, zonder uitzonderingen, zonder beperkingen.

Weg met de onderdrukkers! was de universele schreeuw. Vrijheid voor onderdrukten, voor de Polen, de Italianen, voor allen! Geen oorlogen van verovering meer, niets dan de laatste opperste oorlog, de oorlog van de revolutie voor de emancipatie van alle volkeren! Weg met de smalle grenzen die dwingend door het congres van de despoten werden opgelegd, overeenkomstig zogenaamde historische, geografische, commerciële en strategische redenen!

Er zouden geen andere grenzen moeten zijn anders dan die gelijktijdig aan de natuur en aan rechtvaardigheid beantwoorden, in, overeenstemming met de geest van de democratie — de grenzen die de volkeren zelf soeverein zullen vinden, gefundeerd door hun nationale sympathieën. Zulks was de unanieme schreeuw van de volkeren.

Broeders! hoorde u het toen, die sublieme schreeuw? Helemaal daar in Wenen, herinnert u het zich? U hoorde het en begreep het op die dag, nog vechtend met anderen voor het welzijn van allen, u richtte zich op, in het midden van de Duitse barricades, die grote Slavische hindernis waarover uw nationale bannier wapperde, met het motto: Aan ons onze toekomstige Vrijheid!

Hoe groot, hoe mooi was die beweging, welke als een storm door Europa raasde en het maakte dat het beefde! Aangeraakt werden zij door de revolutionaire geest, Italianen, Polen, Slaven, Duitsers, Hongaren, Walachen[4] van Oostenrijk en Walachen van Turkije — zij allen die onder het juk van buitenlandse mogendheden leden — waren opgewonden van vreugde en hoop. De dapperste dromen moesten worden vervuld. De volkeren zagen de kei die eeuwenlang hun onafhankelijkheid in de weg lag definitief weggerold, alsof het geduwd was door een onzichtbare hand. De betoverde verzegeling was gebroken, en de draak die de wacht houdt over de melancholische verstijving van zovele 'levende doden' is dodelijk gewond bezig met zijn doodstrijd. De oude politiek van de koningen was verdwenen; de nieuwe, de politiek van de volkeren, kwam tot leven.

De Revolutie, in zijn almacht, verklaarde de ontbinding van de despotische staten; de ontbinding van het Pruisische Imperium, het eiste dat Polen onafhankelijk werd. Het eiste de ontbinding van het Keizerrijk Oostenrijk, dat monster dat uit diverse naties is samengesteld, die allen werden samen geketend door een list en door misdaad. Het eiste de ontbinding van het Turkse Imperium, waar zeven miljoen Ottomanen een bevolking van twaalf miljoen Slaven, Walachanen en Grieken overheersen. Het eiste tenslotte de ontbinding van het laatste bolwerk van despotisme, het laatste privé domein van Machiavelli en van de diplomatie, het Russische Imperium, zodat de drie grote naties, die zo lang binnen zijn grenzen werden geknecht, Groot Rusland, Klein Rusland[5] en Polen, bevrijd kunnen worden zodat ze uiteindelijk hun vrije handen naar al hun broeders van het Slavische ras kunnen uitreiken.

Het doel is het ten val brengen en ontbinden van alle staten in het Noorden en het Oosten van Europa, een vrij Italië, met als eindresultaat: de Universele Federatie van Europese Republieken.

Wij kwamen toen in Praag samen, als broeders die, na een lange scheiding tegen elkaar zeiden dat hun wegen hen nooit opnieuw zouden scheiden. Sterk geanimeerd door de gemeenschappelijke banden van geschiedenis en van bloed, wij deden de gelofte om ons nooit meer door het lot te laten scheiden. Wij vervloekten de politiek van de despoten, van wie wij zo lang slachtoffers waren geweest en legden zelf ons recht op absolute onafhankelijkheid vast. Wij beloofden dat deze onafhankelijkheid door alle Slavische volkeren zal worden gedeeld. Wij zagen Bohemen en Moravië als naties. Wij verwierpen de absurde eisen van Frankfurt (het parlement), welke nu het lachertje van Europa is

geworden, aangezien zij Duitsers van ons allen wilden maken, terwijl wij onze vriendschap en broederschap aan het Duitse volk wilden geven.

In naam van de Slaven die in Hongarije leefden, boden wij een broederlijke alliantie aan de Hongaren aan, die vurige vijanden van ons ras zijn, wie met een totale bevolking van zowat vier miljoen acht miljoen Slaven knechten. Wij vergaten niet in ons pact de bevrijding van onze broeders die onder Turkse overheersing kreunen.

Wij veroordeelden plechtig de misdadige politiek die driemaal Polen verscheurde en op dit moment het droevige overblijfsel van Polen wil splijten. Wij spreken de vurige wens uit om de verrijzenis te zien van dit heilige en edele volk van martelaren als teken van bevrijding van ons allemaal.

Tot slot wij doen wij een sterk beroep op het grote Russische volk die, als enige van alle Slavische volken, zijn nationale identiteit heeft kunnen bewaren. Wij raden de Russen aan om goed na te denken over dat wat zij al dienen te weten — dat hun nationaliteit en hun grootsheid niets is als zij zelf niet vrij zijn, zolang zij toestaan dat hun macht worden gebruikt als een plaag tegen het ongelukkige Polen en als eeuwige bedreiging voor Europese beschaving.

Dit is wat wij hebben gedaan en wat we samen met de democraten van alle landen hebben geëist: Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap van alle Slavische volkeren. In vrijheid en in broederschap met alle volkeren met als enig doel om tot een grote democratische Staat te komen. Twee grote vragen zijn naar voren gekomen, als vanzelf in de allereerste dagen van de lente!

De sociale vraag, enerzijds, en de kwestie van onafhankelijkheid van alle naties en de emancipatie van de volkeren, anderzijds. Deze vragen werden niet gesteld door individuen of door een partij. Het was het bewonderenswaardige instinct van de volksmassa's, die deze vragen stelden en om snelle oplossingen vroegen.

Iedereen was tot het inzicht gekomen dat vrijheid slechts een leugen is zolang de meerderheid van de bevolking een miserabel bestaan leidt, zonder onderwijs, zonder vrije tijd, zonder brood en wiens lot het is om als voetenveeg te dienen voor de rijken en de machtigen.

De sociale revolutie is daarom een natuurlijk en noodzakelijk uitvloeisel van de politieke revolutie. Men is eveneens van mening geweest dat zolang er nog een enkele vervolgte natie in Europa is de beslissende en volledige triomf van democratie kan zijn. De onderdrukking van één is de onderdrukking van allen. Kunnen wij de vrijheid van één niet schenden zonder de vrijheid van allen te schenden? De sociale vraag, een zeer moeilijk te beantwoorden vraag, een vraag met vele valkuilen kan niet beantwoord worden door een vooraf opgevatte theorie of een geïsoleerd systeem.

De oplossing vraagt om een positieve en unanieme samenwerking. Het vraagt om het geloof van alle mensen in het recht van allen om in vrijheid te leven. Wij moeten de materiële en morele voorwaarden van ons huidig bestaan omzetten, het ten val brengen, de ene steen niet op de andere latend om deze aftandse sociale wereld die zo machteloos, steriel en onbekwaam is geworden een massa van vrijheid te kunnen laten ondersteunen. Wij moeten, eerst, onze atmosfeer zuiveren en een volledige transformatie van ons milieu maken, omdat het onze instincten bezoedeld en onze harten en geesten verstikt. De sociale kwestie is dus de eerste en belangrijkste kwestie in het omverwerpen van deze maatschappij.

Voetnoten

- [1] De Maartrevolutie maakte deel uit van de nationaal-liberale opstanden die in 1848 door grote delen van Europa stormden. De Duitse revolutionairen eisten liberale, democratische hervormingen en de vorming van een nieuwe Duitse eenheidsstaat. De niet-Duitse bevolkingsgroepen — Slaven, Hongaren — eisten een grotere mate van autonomie of gehele onafhankelijkheid van de vreemde overheerser.
- De voornaamste oorzaak van het uitbreken van de revolutie was de wijdverbreide ontevredenheid over het reactionaire, absolutistische regeringssysteem in de Duitse staten sinds het Congres van Wenen (1815). Het symbool van dit systeem was de Oostenrijkse kanselier Klemens von Metternich, die (o.a. met de besluiten van Karlsbad) de persvrijheid beknotte en liberale en nationalistische bewegingen verbood en vervolgde. In economisch opzicht speelden de Industriële Revolutie, de daarmee samenhangende verpaupering en de grote misoogsten van 1846 een rol. Een directe aanleiding voor de Maartrevolutie was de Februarirevolutie in Frankrijk, die een einde maakte aan de heerschappij van de burgerkoning Lodewijk Filips.
- [2] In de vrije stad Frankfurt vergaderde in 1848/1849 het uit algemeen kiesrecht voortgekomen Frankfurter Parlement, dat een nieuwe Duitse eenheidsstaat op liberale grondvesten tot doel had. In juni verklaarde deze vergadering onder leiding van Heinrich von Gagern de Duitse Bond voor opgeheven en vormde een provisorische rijksregering onder aartshertog Johan. De nederlaag in de Sleeswijk-Holsteinse kwestie en de weigering van Frederik Willem IV van Pruisen de keizerskroon uit handen van het parlement te aanvaarden leidden uiteindelijk tot het mislukken van de Frankfurter beweging. In 1850 werd de Duitse Bond hersteld.
- [3] In Praag kwam in 1848 een Panslavisch Congres bijeen, waarin Polen en Zuid-Slaven, maar met name Tsjechen en Slowaken autonomie binnen en federalisering van de Oostenrijkse monarchie (austroslavisme) eisten. Opname van Bohemen en Moravië in een nieuw Duits rijk, zoals voorgesteld op het Frankfurter Parlement, wees de Tsjechische leider František Palacký nadrukkelijk af. In het kielzog van het Slavencongres kwam het in juni tot de Praagse Pinksteropstand, die op de 16e van die maand door Oostenrijkse troepen onder Windisch-Graetz werd neergeslagen.
- [4] Inwoners van Walachije (Roemeens: Tara Românească). Walachije is een historische regio in Roemenië. Het wordt begrensd door de zuidelijke Karpaten in het noorden en de Donau in het zuiden en oosten, en is onder te verdelen in Oltenië of Klein-Walachije ten westen van de Olt en Muntenia of Groot-Walachije ten oosten van deze rivier. De naam komt van de Keltische stam de Volcae (of Vlachen). Ook Wallonië, Wales en Gallië zijn naar hen genoemd. Ten tijde van deze brief was het gebied onderverdeeld tussen het Ottomaanse rijk en het Habsburgse rijk.
- [5] De toenmalige benaming voor de Oekraïne.

From:

<http://www.anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

http://www.anarchisme.nl/namespace/oproep_aan_de_slavische_volken

Last update: **16/10/19 10:14**